

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžh/2/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015200489
Dátum vydania rozhodnutia: 21.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6015200489.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci žalobcu: PRELIKA, a. s. Prešov, Protifašistických bojovníkov 4, 080 01 Prešov, IČO: 36 467 782, zastúpeného Advokátskou kanceláriou PALŠA A PARTNERI, spol. s r. o., Masarykova 13, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, Švermova 43, 974 04 Banská Bystrica, za účasti: GAS Família, s. r. o. Stará Ľubovňa, Prešovská 8, 064 01 Stará Ľubovňa, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. POZ 1573-2011 II/7-2015 zo dňa 9. februára 2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/54/2015-55 zo dňa 27. októbra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/54/2015-55 zo dňa 27. októbra 2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/54/2015-81 zo dňa 28. júna 2016 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na prvostupňovom súde

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej v texte rozsudku aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) postupom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia predsedu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky č. POZ 1573-2011 II/7-2015 z 9. februára 2015, ktorým ako druhostupňový správny orgán podľa § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v spojení s § 7 písm. a) zák. č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochranných

známkach“ alebo „zák. č. 506/2009 Z. z.“) rozklad žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zo dňa 6. mája 2013, č. POZ 1573-2011/N-71-2013, ktorým boli zamietnuté námietky podané žalobcom proti zápisu označenia „GORAL HOREC“ č. spisu POZ 1573-2011 do registra ochranných známk. Neúspešnému žalobcovi krajský súd náhradu trov konania nepriznal.

Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že rozsah súdnej ochrany je obmedzený rozsahom a dôvodmi žaloby, čo znamená, že nepreskúmava napadnuté rozhodnutie z iných ako uplatnených dôvodov nezákonnosti. Dôvody nezákonnosti nemôže za žalobcu vyhľadávať ani všeobecne uplatnené dôvody konkretizovať a tým žalobné dôvody doplniť. Zdôraznil, že žalobca uplatnil časť dôvodov len všeobecne bez toho, aby boli konkretizované na daný prípad v takom rozsahu, aby bolo možné z týchto dôvodov rozhodnutie preskúmať. Poukaz žalobcu na odôvodnenie a jeho citácia bez ďalšieho tvrdenia o chybnosti úvahy uvedenej v citácii alebo jej nesprávnosti bez toho, aby uviedol v čom je úvaha, na ktorú poukazuje nesprávna, nie je žalobným dôvodom, ktorý by umožnil súdny prieskum. Takisto tvrdenie žalobcu o tom, že spotrebiteľ daného druhu tovarov je verejnosť, u ktorej je pravdepodobnosť asociácie so staršou ochrannou známkou oveľa vyššia ako u verejnosti, ktorú na rozdiel od zákonodarcu označil žalovaný, ktorým majú byť spotrebiteľia riadne informovaní a primerane pozorní a obozretní, nie je dostatočne konkrétne na to, aby súd mohol vykonať prieskum. Poukaz žalobcu na odôvodnenie, že tovary a služby v triede 16 nie sú podobné ani zhodné s tovarmi a službami v triede 33 a 35 a na dôvody uvedené v rozklade, že podľa neho môže byť zobrať do úvahy aj spojitost medzi „obsahom prihláseného označenia“ s tovarmi a službami, ktoré budú prihláseným označením označené a že účelom tovarov v triede 16 a služieb v triede 35 je podporiť predaj alkoholického nápoja, z čoho žalobca vyvodil, že ide o tovary a služby v týchto triedach podobné, je len vyjadrením nesúhlasu so závermi žalovaného. Nesúhlas žalobcu nestačí na to, aby bolo možné dospieť k záveru, že žalovaný porušil zákon. Prvostupňový súd uviedol, že pri porovnávaní tovarov a služieb z hľadiska ich podobnosti, resp. zhodnosti v prípade ich označenia kolíznym označením, je podstatné len také použitie, ktoré je použitím na relevantnom trhu daných tovarov alebo služieb. Inak povedané, nepodobné tovary alebo služby nezískajú podobnosť tým, že sa označia rovnakou značkou.

Podľa názoru prvostupňového súdu neobstojí ani žalobná námietka, že zákonodarca na rozdiel od žalovaného za pravdepodobnosť zámery považuje aj pravdepodobnosť asociácie so staršou ochrannou známkou, pretože nemá oporu v odôvodnení správnych rozhodnutí, ktoré vzhľadom na to, že prvostupňové rozhodnutie bolo napadnutým rozhodnutím potvrdené, tvoria jeden celok. Žalovaný sa v súlade so zákonom zaoberal aj pravdepodobnosťou asociácie medzi porovnávanými označeniami tak, ako to vyplýva z odôvodnenia na strane 13 napadnutého rozhodnutia, pričom pravdepodobnosť asociácie vylúčil vzhľadom na nízku rozlišovaciu spôsobilosť starších ochranných známk a opisný charakter slova „HOREC“ v prihlásenom označení a vzhľadom na ďalšie dištingtívne prvky prihláseného označenia, ktoré sú spôsobilé predstavu vzájomnej spojitosti posudzovaných označení narušiť napriek ich rovnakému slovnému prvku „HOREC“. Takisto prvostupňový správny orgán dôvodil, že zhodný slovný prvok doplnený v prihlásenom označení o ďalšie dištingtívne prvky nie je spôsobilý vyvolať u spotrebiteľa dojem, že v prípade prihláseného označenia ide len o ďalšie označenie namietateľa.

Krajský súd uviedol, že neobstojí ani námietka, že žalovaný ignoroval právoplatný rozsudok Okresného súdu Košice, na ktorý žalobca poukázal v rozklade proti prvostupňovému rozhodnutiu, pretože nemá oporu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Žalovaný vysvetlil, čo je predmetom námietkového konania a prečo je poukaz na predmetné rozhodnutie právne nevýznamný v predmetnej veci. Žalobca síce v žalobe tvrdil, že žalovaný mal z predmetného rozsudku vychádzať, avšak nijakým spôsobom neargumentoval, prečo tomu tak malo byť. Netvrdil, že ide o rozsudok, ktorý mal byť podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia alebo dôkazom o tom, že prihlásené označenie je zameniteľné so žalobcovými ochrannými známkami. Rozsudok, na ktorý žalobca poukázal a ktorý pripojil k svojim námietkam v administratívnom konaní, zakazuje spoločnosti VANAPO, s. r. o. používať žalobcove ochranné známky „HOREC“ zaregistrované pod č. 20159 a 208665 a označenia s nimi zameniteľné pre označovanie ním vyrábaných alkoholických tovarov. Z takéhoto výroku prvostupňového súdu bolo zrejmé, že sa netýka predmetu konania pred správnym orgánom v prejednávanej veci, ktorým boli

posúdené námietky proti zápisu spôsobilosti označenia „GORAL HOREC“ prihlasovateľa GAS Familia s. r. o. Žalobca ani v žalobe netvrdil, že žalovaný tým porušil konkrétne ustanovenie či už zákona o ochranných známkach alebo iného predpisu. Námietky proti zápisu prihláseného označenia môžu byť úspešné len vtedy, keď ich namietateľ dostatočne odôvodní a preukáže splnenie podmienok, ktoré vylučujú, aby bolo prihlásené označenie zapísané ako ochranná známka.

Žalobca namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia aj v tom, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, keď v rozhodnutí sp. zn. POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008 zo dňa 23. septembra 2008 dospel k záveru, že žalobcova slovná ochranná známka „HOREC“ získala dlhodobým používaním rozlišovaciu spôsobilosť, a preto ak v tomto konaní tento záver neplatí a je staršia ochranná známka žalobcu posúdená inak, ide o výsledok nesprávneho právneho posúdenia, pričom poukázal na to, že iní súťažitelia získali používaním rozlišovaciu spôsobilosť pre svoje označenia, ktoré mali opisný charakter k príslušným tovarom, a teda s nízkou rozlišovacou spôsobilosťou. Z tohto istého dôvodu malo byť rozhodnutie aj nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a tiež v rozpore s obsahom spisov, ak ich súčasťou nie je aj spis ochrannej známky žalobcu č. 201579 a rozhodnutím vydaným na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Všetky tieto dôvody nezákonnosti podľa názoru prvostupňového súdu nemohli obstáť. To znamená, že obsah správneho spisu v tejto veci závisí od odôvodnenia podaní, ktoré podal žalobca proti zápisu prihláseného označenia do registra ochranných známok a tiež od odôvodnenia podaní ďalšieho účastníka konania, ako aj od navrhnutých dôkazov účastníkmi administratívneho konania. Pokiaľ žalobca k rozkladu pripojil rozhodnutie žalovaného č. POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008, žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal s tvrdením žalobcu, že prvostupňovým rozhodnutím bol neoprávnené obmedzený rozsah jeho ochrannej známky č. 201579 „HOREC“. Argumentoval, že hoci bola žalobcovej ochrannej známke „HOREC“ priznaná rozlišovacia spôsobilosť, ktorú nadobudla používaním, keďže v čase zápisu bola zapísaná v rozpore so zákonom o ochranných známkach pre nedostatok rozlišovacej spôsobilosti slova „HOREC“ vo vzťahu k prihláseným tovarom, nič to nemení na skutočnosti, že ide o ochrannú známku s veľmi nízkou rozlišovacou spôsobilosťou.

Pokiaľ žalobca na pojednávaní tvrdil, že v administratívnom konaní preukazoval, že jeho staršia slovná ochranná známka získala zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť, takéto tvrdenie podľa názoru súdu nebolo v súlade s obsahom administratívneho spisu. S pripojeným rozhodnutím žalovaného č. POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008 sa žalovaný zaoberal a konštatoval, že žalobcova staršia slovná ochranná známka „HOREC“ nebola zapísaná do registra v súlade so zákonom, ale žalobca v konaní o jej výmaz preukázal, že nadobudla rozlišovaciu spôsobilosť jej používaním. Žalobca v administratívnom konaní ani netvrdil ani nepreukazoval, že by získala vyššiu ako nízku rozlišovaciu spôsobilosť, ani neuviedol na základe akých dôvodov by bolo možné dôjsť k záveru, že používaním jeho ochranná známka získala takú všeobecnú známosť ako ochranné známky, na ktoré poukázal vo svojej žalobe. Z uvedeného vyplýva, že z dôvodov uvedených v žalobe nebolo možné dospieť k záveru, že rozhodnutie žalovaného je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia. Naopak, žalovaný ustanovenie § 7a zákona o ochranných známkach a v ňom použité pojmy, a to tak pravdepodobnosť zámenny, ako aj pravdepodobnosť asociácie, zhodnosť alebo podobnosť tovarov alebo služieb a verejnosť vyložil eurokonformne, pričom odkázal na rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, v ktorých boli tieto pojmy vyložené. Takýto výklad ustanovenia § 7 písm. a) zákona o ochranných známkach, ktorý je aproximáciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95 ES z 22. októbra 2008, žalovaný aplikoval na skutkové zistenia zistené z vykonaných dôkazov. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje úvahu žalovaného, ktorou vec právne posúdil a ktorej nemožno vyčítať žiadne vybočenie z predmetného ustanovenia, ale ani z medzí logického uvažovania. Skutočnosti, na základe ktorých žalovaný dospel k zhodnoteniu žalobcových starších ochranných známok ako slabších z hľadiska ich rozlišovacej spôsobilosti, sú riadne a zrozumiteľne vyargumentované a žalobca proti nim v žalobe v podstate ani nič nenamietal. Slovo „HOREC“ má svoj význam, ktorý má nepochybne vo vzťahu k alkoholu a jeho predaju len opisný charakter, čo nebolo sporné. Preto bez ďalších tvrdení a dôkazov zo strany žalobcu, žalovaný správne staršie ochranné známky žalobcu posúdil ako známky s nízkou rozlišovacou spôsobilosťou, pričom prvá z nich nadobudla rozlišovaciu spôsobilosť výlučne používaním. Žalobca v administratívnom konaní, nepreukazoval a ani netvrdil, že jeho staršie ochranné známky nadobudli

masívnym používaním zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť, ako sa to stalo u ochranných známkov, na ktoré poukázal v žalobe, alebo na ktoré poukázal v rozklade. Nič nemožno vytknúť úvahe, ktorou žalovaný vyhodnotil rozlišovaciu spôsobilosť žalobcových starších ochranných známkov ako nízku a ktorá bola uvedená na čísle 12 a 13 napadnutého rozhodnutia.

Na základe vyššie uvedeného, prvostupňový súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O. s. p. zamietol.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 250k O. s. p., podľa ktorého má právo na náhradu trov konania len ten žalobca, ktorý bol v konaní celkom alebo sčasti úspešný. Žalobca v konaní úspešný nebol, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

II.

Odvolyvanie žalobcu

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného sp. zn. POZ 1573-2011 II/7-2015 zo dňa 09.02.2015 v zmysle ust. § 250j ods. 2 O. s. p. zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, prípadne, že zruší rozhodnutie žalovaného sp. zn. POZ 1573-2011 II/7-2015 zo dňa 09.02.2015 spolu s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zn. POZ 1573-2011/N-71-2013 zo dňa 06.05.2013 v zmysle ust. § 250j ods. 2 O. s. p. a vec vráti žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie a uloží žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi náhradu trov celého konania alebo odvolací súd rozhodne tak, že zruší rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vráti na nové konanie a rozhodnutie.

Ako dôvod odvolania uviedol, že ako účastníkovi konania mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Žalobca uviedol, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že pri preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu sa súd nezaoberal všetkými žalobnými dôvodmi, pričom išlo o tzv. podstatné právne a skutkové dôvody, s ktorými sa súd vysporiadať podľa zákona mal. S poukazom na nedostatočnosť a nepreskúmateľnosť dôvodov rozhodnutia mu súd prvého stupňa odňal možnosť konať pred súdom spôsobom zákonom stanoveným. Súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie aj spôsobom: „Naopak, žalovaný § 7a zákona o ochranných známkach a v ňom použité pojmy a to pravdepodobnosť zámieny ako aj pravdepodobnosť asociácie, zhodnosť alebo podobnosť tovarov alebo služieb a verejnosť vyložil eurokonformne, pričom odkázal na rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, v ktorých boli tieto pojmy vyložené.“ Neviedol však v čom a ako posúdil v tomto konkrétnom súdnom konaní a súdnom rozhodnutí význam slova eurokonformný, pričom nejde o slovný výraz použitý zákonodarcom v O. s. p., či v zákone o ochranných známkach a podobne. Podľa právnej teórie, ale čiastočne už aj podľa rozhodovacej praxe dochádza k rozlišovaniu spôsobov aplikácie tzv. únievého práva na nepriamu aplikáciu únievého práva (na účely interpretácie vnútroštátneho práva), ktorá umožňuje účastníkovi (súdneho/správneho) konania žiadať, aby súdny alebo správny orgán vykladal vnútroštátne právo v súlade s únievým právom (tzv. eurokonformným spôsobom) a na priamu aplikáciu únievého práva, ktorá umožňuje fyzickej alebo právnickej osobe, resp. členskému štátu odvolávať sa na práva alebo povinnosti, ktoré priamo vyplývajú z ustanovenia únievého práva. Povinnosť vykladať vnútroštátne právo v súlade s právom Európskej únie sa nazýva nepriamy účinok. Rozlišuje sa nepriamy účinok nápravny, nepriamy účinok určujúci a potvrdzujúci nepriamy účinok (nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 440/2011 z 11. októbra 2012). Bez ohľadu na to, že ide o právo účastníka konania a nie o právo správneho orgánu, pri spôsobe výkladu právnych noriem, súd prvého stupňa v tejto súvislosti bez ďalšieho len uviedol: „Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje úvahe žalovaného, ktorou vec právne posúdil a ktorej nemožno vyčítať žiadne vybočenie z predmetného ustanovenia, ale ani z medzí logického uvažovania“. Súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie okrem iného v jeho vecne úplne podstatnej časti nasledovným spôsobom: „Nič nemožno vytknúť úvahe, ktorou žalovaný vyhodnotil rozlišovaciu

spôsobilosť žalobcových starších ochranných známk ako nízku a ktorá bola uvedená na čísle 12 a 13 napadnutého rozhodnutia.“ Podstatné vecné dôvody, pre ktoré mal rozhodnúť súd prvého stupňa zamietnutím žaloby, tak ani nie sú súčasťou rozsudku - odôvodnenia rozhodnutia súdu.

Žalobca zároveň poukázal na skutočnosť, že súd ho predvolal na pojednávanie predvolaním zo dňa 28.09.2015 na deň 30.10.2015, ktoré prevzal dňa 01.10.2015. Pojednávanie sa na súde prvého stupňa riadne uskutočnilo dňa 30.10.2015. Rozsudok mal byť podľa písomného vyhotovenia, ktoré mu bolo doručené dňa 04.12.2015, spracovaný už dňa 27.10.2015, teda tri dni pred pojednávaním, na ktorom bol súdom prvého stupňa rozsudok vyhlásený.

Podľa názoru žalobcu sa súd prvého stupňa nedostatočne vysporiadal aj s jeho námietkou, že žalovaný mal posudzovať prihlásené označenie zvlášť s prvou ochrannou známkou a zvlášť s druhou ochrannou známkou, resp. sa vôbec nevysporiadal s prihlásenou ochrannou známkou OHIM v Registri ochranných známk spoločstva č. No 008114423 v rámci EÚ.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku na rozdiel od kombinovanej ochrannej známky iného súťažiteľa - vedľajšieho účastníka súdneho konania na strane žalovaného, pri „porovnávaní“ označení neuviedol, a teda ani v žiadnej časti rozhodnutia nezobrazil žalobcovu kombinovanú ochrannú známk, aj keď ňou a súvisiacim spisom disponoval. Pravdepodobne prvostupňový súd porušil aj zásadu rovnosti účastníkov súdneho konania garantovanú okrem Ústavy SR aj v ust. § 18 O. s. p., keď takto „porovnával“ rovnocenné chránené označenia. Súd je povinný zabezpečiť účastníkom konania rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv, pričom toto má byť podľa súdnej praxe „viditeľné“ nielen z rozhodnutia, ale okrem iného aj z odôvodnenia rozhodnutia.

Pokiaľ prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že tvrdenie žalobcu v žalobe, že preukazoval v administratívnom konaní, že jeho ochranná známk získala zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť, nie je v súlade s obsahom administratívneho spisu, dospel na základe vykonaných dôkazov podľa názoru žalobcu k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súčasťou podaného rozkladu a právnej a skutkovej argumentácie v ňom uvedenej, bolo aj žalobcom predložené rozhodnutie samotného žalovaného vydané pod sp. zn. POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008, čo uznal aj žalovaný a čo skonštatoval aj súd prvého stupňa. Žalobca preukazoval tak v správnom konaní, že jeho slovná ochranná známk nadobudla rozlišovaciu spôsobilosť jej používaním, a to právoplatným rozhodnutím, že jeho ochranná známk získala aj podľa samotného úradu - žalovaného - vyššiu ako nízku rozlišovaciu spôsobilosť, čo nepochybne vyplýva z predmetného rozhodnutia, ktorého písomné vyhotovenie bolo len záverom správneho konania, ktorému predchádzal celý rozhodovací proces na základe obsahu spisu zn. POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008.

Žalobca sa nestotožnil s konštatovaním v rámci obrany žalovaného pred súdom, ktoré prebral súd prvého stupňa do svojho rozhodnutia, že nemalo byť povinnosťou žalovaného ako správneho orgánu, zaoberať sa z právoplatného rozhodnutia a jeho odôvodnenia jednoznačne vyplývajúcej skutočnosti, a to získaním zvýšenej rozlišovacej spôsobilosti, pre ktorú bol návrh na výmaz ochrannej známky č. 201579 z registra ochranných známk zamietnutý v konaní vedenom pod sp. zn. POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008 rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva SR zo dňa 23.09.2008. Neobstojí s poukazom na platnú právnu úpravu tvrdenie správneho orgánu, s ktorým sa stotožnil súd prvého stupňa, že keď žalobca okrem predloženia právoplatného správneho rozhodnutia, na ktoré v rozklade poukazoval, nenavrhol pripojiť správny spis, nebolo povinnosťou správneho orgánu zaoberať sa skutočnosťami vyplývajúcimi z tohto konania, kde bolo vydané dané právoplatné rozhodnutie. Zdôraznil, že rozhodnutie správneho orgánu vychádza z celého obsahu správneho spisu vedeného žalovaným v konaní pod sp. zn. POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008, a teda logicky aj z dôkazov predložených a vyhodnotených v rámci dokazovania v konaní vedenom pod sp. zn. POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008. Neobstojí tak prijatý záver súdu prvého stupňa, že „žalovaný vo vyjadrení k žalobe správne poukázal na vyššie citované znenie § 52 zákona o ochranných známkach. To znamená, že obsah správneho spisu v tejto veci závisí od odôvodnenia podaní, ktoré podal žalobca proti zápisu prihláseného označenia do registra ochranných známk a odôvodnenia podaní ďalšieho účastníka konania, ako aj od navrhnutých dôkazov,

ktoré účastníci administratívneho konania navrhli.“

Súd prvého stupňa vôbec nezobral do úvahy pri rozhodovaní ani právoplatné rozhodnutie všeobecného súdu, ktoré bolo súčasťou správneho a súdneho spisu - rozsudok Okresného súdu Košice I, v ktorom súd v konaní vedenom pod sp. zn. 28Cb/13/2006 uviedol, že „slovný prvok HOREC môže na svojich výrobkoch používať jedine žalobca a žiaden iný výrobca podobného druhu výrobku nemá označovať svoje výrobky textom v zobrazení HOREC na etikete“. Aj týmto právoplatným súdnym rozhodnutím žalobca nepochybne preukázal, že aj autorita akou je súd akceptovala nadobudnutie nie nízkej rozlišovacej spôsobilosti, ak mu poskytla súdnu ochranu uvedeným spôsobom. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa tak vychádza podľa názoru žalobcu i z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd prvého stupňa napriek tomu uviedol, že žalovaný tak v konaní o námietkach i v následnom konaní o rozklade „musel“ zohľadniť nízku rozlišovaciu spôsobilosť, čo považoval za správny postup a právne správne rozhodnutie žalovaného. Podľa žalobcu rozhodnutie súdu prvého stupňa tak vychádza i z nesprávneho právneho posúdenia veci, a to nielen vo vzťahu k veci samej, ale aj aplikácii ust. § 52 zákona o ochranných známkach.

V ostatnom žalobca poukázal na samotný obsah žaloby zo dňa 08.04.2015, ako aj na prednes z pojednávania, ktoré sa uskutočnilo dňa 30.10.2015.

Žalobca si uplatnil náhradu trov konania, ktoré zároveň vyčíslil.

III.

Vyjadrenie žalovaného

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok prvostupňového súdu v predmetnej veci považuje za správny a navrhol, aby Najvyšší súd SR tento rozsudok v zmysle ust. § 219 O. s. p ako vecne správny potvrdil a žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

K odňatiu možnosti konať pred súdom uviedol, žalobca iba vo všeobecnosti, bez bližšej konkretizácie namietal, že sa prvostupňový súd „nezaoberal pri odôvodnení svojho rozhodnutia všetkými žalobnými dôvodmi, pričom išlo o tzv. podstatné právne a skutkové dôvody, s ktorými sa súd vysporiadať pri rozhodnutí podľa zákona mal“. Keďže formulácia tejto námietky bola veľmi všeobecná, žalovaný bol zbavený možnosti akokoľvek relevantným spôsobom na túto výtku reagovať.

Žalovaný sa s poukazom na § 249 ods. 2 O. s. p. stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že v danom prípade žalobca uplatnil časť dôvodov len všeobecne bez toho, aby boli konkretizované na daný prípad v takom rozsahu, aby bolo možné z týchto dôvodov rozhodnutie žalovaného preskúmať. Nemôže tak podľa názoru žalovaného zavážiť tvrdenie žalobcu, že mu prvostupňový súd s poukazom na nedostatočnosť a nepreskúmateľnosť dôvodov rozhodnutia (zrejme mal žalobca na mysli dôvody žaloby) odňal možnosť konať pred súdom zákonom stanoveným spôsobom.

K úvahám žalobcu o nepriamej aplikácii práva EÚ, priamej aplikácii práva EÚ a o eurokonformnom výklade žalovaného, žalovaný uviedol, že prvostupňový súd sa zaoberal otázkou eurokonformného výkladu v súvislosti so žalobnou námietkou spočívajúcou v tom, že rozhodnutie žalovaného je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia, nakoľko žalovaný nesprávne právne posúdil rozlišovaciu spôsobilosť (jej stupeň) žalobcovej staršej ochrannej známky č. 201 579 (str. 20 druhý odsek a str. 21 prvý odsek prvostupňového rozsudku).

Žalovaný podotkol, že členský štát EÚ je povinný vnútroštátne právo vykladať eurokonformne. Zdôraznil, že žalobca úplne prehliada povinnosť vnútroštátneho orgánu aplikácie práva interpretovať vnútroštátne právo eurokonformne (ktorá logicky zodpovedá právu účastníka konania na eurokonformný výklad), čo v konečnom dôsledku robí žalobcovu argumentáciu týkajúcu sa nepriameho účinku, resp. eurokonformného výkladu právnej normy obsiahnutej v zákone o ochranných známkach,

zmätočnou.

K nesprávnym skutkovým zisteniam prvostupňového súdu na základe vykonaných dôkazov, žalovaný uviedol, že žalobca v odvolaní tvrdil, že z rozhodnutia žalovaného sp. zn. POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008, ktoré pripojil k rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného, nepochybne vyplýva nadobudnutie vyššej ako nízkej rozlišovacej spôsobilosti, resp. zvýšenej rozlišovacej spôsobilosti jeho staršej ochrannej známky č. 201579. Avšak celá súvisiaca argumentácia žalobcu je podľa názoru žalovaného ovplyvnená žalobcovou nesprávnou interpretáciou rozhodnutia žalovaného sp. zn. POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008 a záverov v ňom obsiahnutých. Z rozhodnutia sp. zn. POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008 vyplýva iba to, že ochranná známka č. 201579 bola zapísaná do registra v rozpore s ust. § 2 ods. 1 písm. d) zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 577/2001 Z. z., pretože predmetné označenie malo v čase zápisu pre spotrebiteľa jednoznačný význam a vo vzťahu k nárokoványm tovarom je označením opisným. Žalobca ako majiteľ predmetnej ochrannej známky, vo výmazovom konaní pred žalovaným v zmysle § 16 ods. 2 zákona č. 55/1997 Z. z. preukázal, že jeho ochranná známka (opisné označenie nedisponujúce vnútornou rozlišovacou spôsobilosťou) nadobudla používaním na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k tomuto územiu, ktoré sa začalo pred začatím konania o výmaze, rozlišovaciu spôsobilosť pre tovary svojho majiteľa, pre ktoré bola zapísaná.

Podľa žalovaného nezodpovedá skutočnosti súvisiaca odvolacia námietka žalobcu, že sa nezaoberal v námietkovom konaní rozhodnutím sp. zn. POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008, ktoré žalobca pripojil k rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného. Ako správne konštatoval prvostupňový súd „žalovaný sa ním zaoberal a konštatoval, že žalobcova staršia slovná ochranná známka „HOREC“ nebola zapísaná do registra v súlade so zákonom, ale žalobca v konaní o jej výmaz preukázal, že nadobudla rozlišovaciu spôsobilosť jej používaním“ (str. 21 prvý odsek prvostupňového rozsudku; pozri aj str. 16 druhý odsek prvostupňového rozsudku). V tejto súvislosti žalovaný poukázal priamo aj na svoje správnu žalobou žalobcom napadnuté druhostupňové rozhodnutie (str. 12 ods. 4 a 5 a str. 13 ods. 1 a 2), v ktorom uviedol, že : „Orgán rozhodujúci o rozklade zdôrazňuje, že hoci prvej staršej ochrannej známke pozostávajúcej len z jedného slovného prvku „HOREC“ bola v dôsledku jej používania priznaná rozlišovacia spôsobilosť, nič to nemení na skutočnosti, že v danom prípade ide o ochrannú známku len s veľmi nízkou rozlišovacou spôsobilosťou. Namietateľ v preskúmanom prípade pritom nepreukázal, že táto ochranná známka intenzívnym a dlhodobým používaním nadobudla zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť. Takýto záver podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade rozhodne neznamená, že úrad neoprávnene obmedzil rozsah ochrany prvej staršej ochrannej známky a v žiadnom prípade nie je v rozpore s rozhodnutím úradu zn. POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008 z 23. septembra 2008.“

Žalovaný sa, zdôrazňujúc kontradiktórnosť námietkového konania a poukazujúc na § 52 ods. 1 zákona o ochranných známkach, stotožnil s konštatovaním prvostupňového súdu, že žalobca v námietkovom konaní pred žalovaným „netvrdil ani nepreukazoval, že by (jeho staršia ochranná známka č. 201579) získala vyššiu ako nízku rozlišovaciu spôsobilosť“. Súčasne žalovaný pripomenul, že v námietkovom konaní sa v zmysle § 30 zákona o ochranných známkach uplatňuje koncentračná zásada, ktorá sa týka tvrdení namietateľa (skutkových aj právnych), ako aj ním predkladaných dôkazov.

Pokiaľ žalobca poukázal na nesprávny dátum v písomnom vyhotovení rozsudku, žalovaný uviedol, že takéto pochybenie je možné hodnotiť len ako zrejmu nesprávnosť v zmysle § 164 O. s. p.

IV.

Vyjadrenie účastníka konania GAS Familia, s. r. o. Stará Ľubovňa

Účastník GAS Familia, s. r. o. v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie žalobcu, ktorým namietal, že mu mala byť v tomto konaní postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom zákonným spôsobom, že rozhodnutie súdu malo vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd mal dospieť na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, považuje za nedôvodné, nakoľko v jeho obsahu žalobca neuviedol žiadne podstatné argumenty, ktoré by akokoľvek

spochybňovali správnosť odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, ktorým zamietol jeho žalobný návrh, a to ani vo vzťahu k posudzovanej zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Vychádzajúc z uvedeného účastník konania GAS Familia, s. r. o. považoval odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24S/54/2015 zo dňa 27.10.2015 vo výroku za vecne správny, a preto mal za to, že by ho mal odvolací súd potvrdiť.

V.

Posúdenie veci odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O. s. p.), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p. v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O. s. p.)

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O. s. p. (§ 247 ods. 1 O. s. p.).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O. s. p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O. s. p.).

Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 101/2010-19 zo dňa 11. marca 2010 konštatoval, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Ďalej konštatoval, že treba vziať do úvahy, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Ústavný súd poukazom na čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 46 ods. 1 ústavy, ktoré právne normy citoval, zdôraznil, že vo svojej judikatúre uvádza, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto základnému právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01, III. ÚS 362/04), ako aj zabezpečiť

konkrétne procesné garancie v súdnom konaní. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo účastníka konania dožadovať sa toho, aby všeobecné sudy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Senát najvyššieho súdu v prvom rade považuje za potrebné zdôrazniť, že v správnom súdnictve je rozsah súdnej ochrany obmedzený rozsahom a dôvodmi žaloby (§ 249 ods. 1 O. s. p.). Prvostupňový súd v tejto súvislosti správne uviedol, že v danom prípade žalobca uplatnil časť dôvodov len všeobecne bez toho, aby boli konkretizované na daný prípad v takom rozsahu, aby bolo možné z týchto dôvodov rozhodnutie žalovaného preskúmať (R 56/2001 - Súd nevyhľadáva za účastníka konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 O. s. p. majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom). Za stavu, že žalobca časť dôvodov žaloby nekonkretizoval, nemôže tvrdiť, že mu súd odňal možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, po preskúmaní rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku tohto rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcu uvedeným v odvolaní uvádza nasledovné.

Zákonodarca zákonom o ochranných známkach zveril do právomoci orgánu verejnej správy (Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky) rozhodovať o námietkach proti zápisu označenia do registra, obsahujúcich právne a skutkové odôvodnenie, ako aj listinné dôkazy alebo označenie listinných alebo iných dôkazov, ktoré namietateľ predloží a za tým účelom vykonávať dokazovanie v námietkovom konaní, či sú splnené zákonné podmienky dôvodnosti námietok vznesených namietateľom proti zápisu prihlásenej ochrannej známky do registra ochranných známok (§ 7, § 52 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z.) a hodnotiť dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti § 52 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z.).

Právoplatné rozhodnutie Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej aj „úrad“) je preskúmateľné súdom v správnom súdnictve na základe žaloby podľa druhej hlavy piatej časti O. s. p. (§ 247 a nasl.).

Podľa § 2 zákona č. 506/2009 Z. z., označenie, ktoré môže tvoriť ochrannú známku, je akékoľvek označenie, ktoré možno graficky znázorniť a ktoré tvoria najmä slová vrátane osobných mien, písmená,

číslice, kresby, tvar tovaru alebo jeho obal, prípadne ich vzájomné kombinácie, ak takéto označenie je spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jednej osoby od tovarov alebo služieb inej osoby.

Podľa § 30 zákona č. 506/2009 Z. z., po zverejnení prihlášky vo vestníku môže osoba uvedená v § 7 (ďalej len "námietateľ") v lehote troch mesiacov od tohto zverejnenia podať námietky z dôvodov podľa § 7. Námietky musia byť odôvodnené a doložené dôkazmi. Na doplnenie a rozšírenie námietok a na dôkazy predložené po uplynutí tejto lehoty sa neprihliada.

Podľa § 32 ods. 3 zák. č. 506/2009 Z. z., ak úrad v konaní o námietkach nezistí existenciu dôvodov uplatnených podľa § 7, námietky zamietne.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach, pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí

- a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu,
- b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach, na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní s výnimkou ustanovení § 19, 28, 29, 32 až 34, 39, 49, 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach, úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Z administratívneho spisu je zrejmé, že proti zápisu označenia „GORAL HOREC“ do registra ochranných známk, číslo spisu POZ 1573-201, podal žalobca 23.03.2012 námietky týkajúce sa všetkých tovarov a služieb v triede 16, 33 a 35 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, z dôvodu, že zverejnené označenie je podobné so staršou národnou slovnou ochrannou známkou žalobcu č. 201579 „HOREC“ a so staršou slovnou ochrannou známkou spoločenstva č. 8114423 „HOREC“, ktoré majú skoršie právo prednosti ako zverejnené označenie.

Námietky odôvodnil tým, že zverejnené označenie je so staršími ochrannými známkami podobné z hľadiska vizuálneho, fonetického aj sémantického vďaka hlavnému slovnému prvku „HOREC“ vo zverejnenom označení. Namietal, že zverejnené označenie bolo prihlásené pre tovary a služby, ktoré sú rovnaké alebo podobné ako tovary a služby, pre ktoré má ochranné známky zapísané. Pravdepodobnosť zámery videl v tom, že verejnosť bude prihlásené označenie „GORAL HOREC“ spájať so staršími namietanými ochrannými známkami „HOREC“ a tovarom a službám označeným prihláseným označením a namietanými ochrannými známkami bude prisudzovať rovnaký pôvod.

Správne orgány po porovnaní dátumov práv prednosti zverejneného označenia a starších ochranných známk zistili, že staršie ochranné známky majú skoršie právo prednosti ako zverejnené označenie. Pri porovnaní tovarov a služieb skonštatovali, že prihlásené označenie je prihlásené pre tovary a služby v triede 16, 33 a 35 a žalobcove staršie ochranné známky sú zapísané - prvá staršia ochranná známka pre triedu 33 a druhá staršia ochranná známka pre triedu 35. Konštatovali, že tovary sú zhodné pre triedu 33 a v triede 35 sú podobné tovary prihláseného označenia maloobchodná a veľkoobchodná činnosť s alkoholickými a nealkoholickými nápojmi, ktorá je zhodná so službou zapísanou pre druhú ochrannú známku spoločenstva v triede 35 - maloobchodné služby súvisiace s predajom alkoholických a nealkoholických nápojov zahŕňajúce aj on-line maloobchodné služby, ale zároveň tieto služby zrejším spôsobom súvisia aj s tovarmi zapísanými pre prvú staršiu ochrannú známku v triede 33 - alkoholické nápoje okrem piva, bez ktorých nie je možné uvedené služby realizovať. Prihlasovaná služba sprostredkovanie obchodu s tovarom neobsahuje špecifikáciu na konkrétne tovary, ktorých sa obchod týka, ako je to v prípade žalobcovej druhej staršej ochrannej známky ale súvislosť medzi týmito službami nemožno vylúčiť, preto aj službu uvedenú pre prihlásené označenie sprostredkovanie obchodu s tovarom je potrebné vnímať ako službu podobnú so zapísanou službou pre druhú staršiu ochrannú

známku maloobchodné služby súvisiace s predajom alkoholických a nealkoholických nápojov zahŕňajúce on-line maloobchodné služby a tiež podobnú s tovarmi v triede 33 ako alkoholické nápoje okrem piva v prvej staršej ochrannéj známke. V prípade ďalších prihlasovaných služieb v triede 35, napr. „reklamná činnosť, organizovanie audiovizuálnych predstavení na komerčné účely, pomoc pri riadení obchodnej činnosti, spracovanie textov, marketingové štúdie...“ bolo zrejmé, že ide o služby týkajúce sa zabezpečenia reklamy, prieskumu, trhu, propagácie, prenájmu, reklamných plôch a služby v oblasti manažmentu, a preto ide o služby odlišné so službami a tovarmi, pre ktoré je prvá staršia ochranná známka zapísaná a nesúvisia so službami, pre ktoré je zapísaná druhá staršia ochranná známka.

Skonštatovali, že ani prvá ani druhá staršia ochranná známka nie je zapísaná pre triedu 16, pre ktorú je prihlasované zverejnené označenie, pričom nesúhlasili s namietateľom, že ide o tovary podobné s tovarmi zapísanými pre prvú staršiu ochrannú známku z dôvodu ich využívania pri balení alebo pri poskytovaní informácií o tovaroch. Podľa ich názoru ide o tovary s odlišným pôvodom, účelom - nepoužívajú sa s cieľom dosiahnuť rovnaký cieľ a taktiež predajné miesta (papiernictvo, predajne s alkoholom, bary) a okruh spotrebiteľskej verejnosti je odlišný. Tovary v triede 16 ako „bublinové obaly s plastických materiálov (na balenie), etikety s výnimkou textilných, lepenkové alebo papierové škatule, lepenkové alebo papierové obaly na fľaše, obaly (papiernický tovar), umelohmotné fólie na balenie, vrecia z papiera alebo z plastických materiálov“ môžu byť pomocnými výrobkami, avšak len skutočnosť, že alkohol môže byť na trhu predávaný v papierovej škatuli alebo v bublinkovom obale, nestačí na tvrdenie o podobnosti týchto tovarov.

Správne orgány v posudzovanej veci porovnávali prvú a druhú staršiu ochrannú známku s prihláseným označením, zo všetkých troch hľadísk, t. j. vizuálneho, sémantického a fonetického spoločne. Vychádzali pritom zo skutočnosti, že staršie ochranné známky žalobcu sú zhodné - nakoľko ide o slovné ochranné známky „HOREC“.

Porovnanie označení

Zverejnené označenie POZ 1573-2011 Prvá staršia ochranná známka

OZ č. 201579

Druhá staršia ochranná známka CTM č. 8114423

HOREC

Žalovaný zhodne s prvostupňovým správnym orgánom porovnal prihlásené označenie so staršími ochrannými známkami z vizuálneho, fonetického a sémantického hľadiska. Podľa žalovaného z vizuálneho porovnania predmetných označení je zrejmé, že prihlásené označenie okrem slovného prvku „HOREC“ umiestneného v strede označenia a napísaného písmom červenej farby obsahuje aj ďalšie slovné prvky ako sú slovný prvok „GORAL“, ktorý má približne rovnakú veľkosť a umiestnenie ako prvok „HOREC“ a tiež ďalšie slovné prvky „borovička“, „PRODUCED AND BOTTLED IN GAS FAMILIA SLOVAKIA“ a „ORIGINAL GORAL TRADITION“, ktoré vzhľadom na to, že sú napísané menším písmom sú aj horšie viditeľné a čitateľné. Vizuálny vnem prihláseného označenia charakterizujú aj viaceré výrazné obrazové prvky, medzi ktoré patrí dvakrát opakujúci sa motív hlavy muža - Gorala, vyobrazenie kvetu horca, obrázky štítov hôr a obruby v podobe polkruhov, ktoré obsahujú ornamenty s floristickým alebo ľudovým motívom. Nemožno prehliadnuť ani výrazné farebné vyhotovenie prihláseného označenia, ktoré je tvorené kombináciou modrej, bielej a červenej farby. Na základe týchto skutočností aj podľa názoru žalovaného z vizuálneho hľadiska boli porovnávané označenia podobné len do tej miery, že obsahujú slovný prvok „HOREC“. Pri porovnávaní fonetického hľadiska uviedol, že prihlásené označenie bude spotrebiteľom reprodukované len slovnými prvkami „GORAL a HOREC“ bez toho, aby spotrebiteľ vyslovil ďalšie slovné prvky, a preto je zrejmé, že pri realizácii porovnávaných označení zaznie zhodný slovný prvok „HOREC“, na základe čoho je dôvodné z fonetického hľadiska priznať porovnávaným označeniam čiastočnú fonetickú podobnosť. Žalovaný tiež súhlasil so sémantickou analýzou porovnávaných označení, ktorú urobil prvostupňový orgán. Mal za to, že spoločný prvok posudzovaný v označení slova „HOREC“ bude priemerný spotrebiteľ vnímať ako pomenovanie konkrétnej horskej liečivej rastliny, typickej modrým kvetom, ktorá je známa svojimi

dobrymi účinkami pri problémoch s trávením, pečenoú, žlčníkom, žalúdkom či obličkovými kameňmi, resp. vo vzťahu k tovarom a službám porovnávaných označení, ktoré predstavujú alkoholické nápoje a s nimi súvisiace služby ako príchut' alkoholických nápojov s obsahom horca. Takýto sémantický obsah je podporený aj obrazovým prvkom prihláseného označenia v podobe kvetu horca a slovným prvkom „GORAL“, ktorý spotrebiteľ vníma vo význame obyvateľ horských oblastí slovensko-poľského pomedzia, čo podporujú obrazové prvky zobrazujúce hlavu a hrud' muža v goralskom kroji. Zo sémantického hľadiska bolo preto potrebné považovať porovnávané označenia do tej miery za podobné, že obsahujú zhodné slovo „HOREC“, ktoré je nositeľom rovnakého sémantického obsahu.

Pri celkovom zhodnotení pravdepodobnosti zámény bolo podľa žalovaného potrebné zobrať do úvahy aj mieru podobnosti kolíznych tovarov a služieb, mieru podobnosti označení, či stupeň pozornosti priemerného spotrebiteľa a aj vplyv jednotlivých prvkov hodnotených označení a stupeň ich rozlišovacej spôsobilosti, resp. stupeň rozlišovacej spôsobilosti starších ochranných známk. Slovný prvok „HOREC“, ktorý je spoločným prvkom posudzovaných označení, predstavuje vo vzťahu k tovarom a službám porovnávaných označení opisný prvok s nižšou rozlišovacou spôsobilosťou. Je tomu tak z dôvodu, že spotrebiteľovi poskytuje informáciu týkajúcu sa vlastností ním označených tovarov a služieb, konkrétne informáciu o tom, že ide o alkoholické nápoje s príchut'ou horca, resp. obsahujúce horec. Prvkom s nižšou rozlišovacou spôsobilosťou alebo bez rozlišovacej spôsobilosti spotrebiteľ venuje nižšiu pozornosť v porovnaní s inými dištinktivnými prvkami, ktoré umožnia okamžite identifikovať obchodný pôvod príslušných tovarov alebo služieb.

Žalovaný k námietke uplatnenej v rozklade, že priznaním nižšej miery rozlišovacej spôsobilosti slovnému prvku „HOREC“ bol neoprávnené obmedzený rozsah ochrannej známky žalobcu č. 201579 „HOREC“, uviedol, že rozhodnutím POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008 zo dňa 23. septembra 2008, bol zamietnutý návrh na výmaz ochrannej známky žalobcu č. 201579 „HOREC“, ktorý bol podaný z dôvodu zápisu tejto ochrannej známky v rozpore s podmienkami stanovými zákonom konkrétne v rozpore s § 2 ods. 1 písm. d) zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach. Podľa žalovaného dôvodom tohto rozhodnutia bolo zistenie, že žalobca ako majiteľ tejto ochrannej známky zapísanej do registra v rozpore s týmto citovaným ustanovením, prekonal tento nedostatok preukázaním naplnenia podmienok stanovených v § 16 ods. 2 zákona č. 55/1997 Z. z., teda preukázal jej používanie na území Slovenskej republiky v čase pred začatím konania o výmaze, vďaka ktorému táto ochranná známka nadobudla rozlišovaciu spôsobilosť pre tovary svojho majiteľa, pre ktoré bola zapísaná do registra. Žalovaný k tomu konštatoval, že aj nízky stupeň rozlišovacej spôsobilosti postačuje na to, aby označenie bolo schopné plniť funkciu ochrannej známky. Zdôraznil, že hoci žalobcovej staršej ochrannej známke pozostávajúcej len z jedného slovného prvku „HOREC“ bola v dôsledku jej používania priznaná rozlišovacia spôsobilosť, nič to nemení na skutočnosti, že v danom prípade ide o ochrannú známku len s veľmi nízkou rozlišovacou spôsobilosťou. Žalobca v preskúmanom prípade pritom nepreukázal, že táto ochranná známka intenzívnym a dlhodobým používaním nadobudla zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť. Záver o zníženej rozlišovacej spôsobilosti staršej ochrannej známky žalobcu preto nie je v rozpore s rozhodnutím POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008 zo dňa 23. septembra 2008. Žalovaný poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora z 22. júna 1999 vo veci C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH proti Klijsen Handel BV, podľa ktorého „pravdepodobnosť zámény je tým vyššia, čím je vyššia rozlišovacia spôsobilosť staršej ochrannej známky. Staršia ochranná známka, ktorej rozlišovacia spôsobilosť sa zvýšila vďaka tomu, že táto ochranná známka dosiahla uznanie na trhu, bude požívať širšiu ochranu ako ochranná známka s nízkou rozlišovacou spôsobilosťou“. Žalovaný ďalej dôvodil tým, že ochranná známka s nižšou mierou rozlišovacej spôsobilosti má rozsah ochrany zodpovedajúcim spôsobom užší ako v prípade ochrannej známky s vyššou rozlišovacou spôsobilosťou. Podľa žalovaného v prípade obidvoch starších ochranných známk žalobcu vzhľadom na ich charakter, keď sú to výlučne slovné ochranné známky v bežnom písme a majú jasný sémantický obsah slovného prvku „HOREC“ vo vzťahu k príslušným tovarom a službám, je potrebné považovať tieto ochranné známky za ochranné známky s nižšou rozlišovacou spôsobilosťou.

Z uvedených skutočností podľa žalovaného vyplývalo, že nie je pravdepodobnosť zámény prihláseného označenia so staršími ochrannými známkami. Napriek slovnému prvku „HOREC“ obsiahnutému v

porovnávaných označeniach za relevantné skutočnosti pre posúdenie pravdepodobnosti zámeny v predmetnej veci, je potrebné považovať jednak opisný charakter slovného prvku „HOREC“ v prihlásenom označení a prítomnosť tak z vizuálneho ako aj fonetického hľadiska dominantného rozlišujúceho slovného prvku „GORAL“ ako aj ďalších výrazných odlišností spočívajúcich v celkovej grafickej štylizácii prihláseného označenia, ktoré sú podľa žalovaného dostatočné na to, aby priemerný spotrebiteľ posudzované označenia dokázal odlíšiť, a to aj v prípade ich použitia na rovnakých alebo podobných tovaroch a službách.

Žalovaný dospel k záveru, že nebolo možné konštatovať ani pravdepodobnosť asociácie medzi porovnávanými označeniami práve pre nízku rozlišovaciu spôsobilosť starších ochranných známk a vzhľadom na ďalšie dištingtívne prvky tvoriace prihlásené označenie, ktoré sú spôsobilé narušiť predstavu o vzájomnej spojitosti posudzovaných označení napriek rovnakému slovnému prvku „HOREC“. Preto neobstoí ani námietka žalobcu, že v prospech existencie pravdepodobnosti asociácie prihláseného označenia a starších ochranných známk svedčí skutočnosť, že žalobca je majiteľom viacerých ochranných známk, ktoré obsahujú slovný prvok „HOREC“ a tvoria známkový rad. Žalovaný poukázal na to, že žalobca okrem prvej a druhej staršej ochrannej známky neuviedol žiadne ďalšie ochranné známky obsahujúce slovný prvok „HOREC“, ktorých je majiteľom. Keďže prvá a druhá staršia ochranná známka sú úplne zhodné, spotrebiteľia ich nevnímajú ako viaceré označenia namietateľa zakladajúce sa na rovnakom slovnom prvku, ale vždy len ako označenie tovarov a služieb namietateľa.

K námietke žalobcu, ktorou poukazoval na rozhodnutie Okresného súdu Košice I č. k. 28Cb/13/2006-120 z 18. apríla 2007, v ktorom súd uviedol, že slovný prvok „HOREC“ môže na svojich výrobkoch používať jedine žalobca a žiadny iný výrobca podobného druhu výrobkov nemá označovať svoje výrobky textom „HOREC“ na etikete, žalovaný uviedol, že predmetom námietkového konania bolo posúdenie naplnenia hmotnoprávných dôvodov podľa § 7 písm. a) zákona o ochranných známkach, teda existencie pravdepodobnosti zámeny prihláseného označenia a starších ochranných známk namietateľa, vyplývajúcej zo zhodnosti a podobnosti označení príslušných tovarov a služieb, zohľadňujúc relevantného spotrebiteľa a rozlišovaciu spôsobilosť prvkov tvoriacich prihlásené označenie a staršie ochranné známky, resp. rozlišovaciu spôsobilosť starších ochranných známk. Preto predmetné rozhodnutie, resp. poukaz naň, nebolo relevantným pre posúdenie predmetnej veci.

Úlohou prvostupňového súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov - na základe žaloby žalobcu preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia predsedu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky č. POZ 1573-2011 II/7-2015 z 9. februára 2015, ktorým ako druhostupňový správny orgán podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku v spojení s § 7 písm. a) zák. č. 506/2009 Z. z. rozklad žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 6. mája 2013, č. POZ 1573-2011/N-71-2013, ktorým podľa § 32 ods. 3 zák. č. 506/2009 Z. z. boli zamietnuté námietky podané žalobcom proti zápisu označenia „GORAL HOREC“ č. spisu POZ 1573-2011, do registra ochranných známk.

Z podkladov súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj kompletný administratívny spis žalovaného správneho orgánu, je zrejmé, že spornou bola otázka právneho posúdenia veci, t. j. či boli splnené zákonné podmienky pre postup úradu v zmysle ustanovenia § 32 ods. 3 zákona o ochranných známkach, za existencie ktorých, na základe podaných, odôvodnených a dôkazmi doložených námietok proti zápisu kombinovaného označenia „GORAL HOREC“ č. spisu POZ 1573-2011 do registra ochranných známk, boli námietky žalobcu zamietnuté.

Podľa § 7 písm. a) zákona o ochranných známkach, označenie sa nezapíše do registra na základe námietok proti zápisu označenia do registra (ďalej len "námietky") podaných podľa § 30, majiteľom staršej ochrannej známky, ak z dôvodu zhodnosti alebo podobnosti označenia so staršou ochrannou známkou a zhodnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb, na ktoré sa označenie a staršia ochranná známka vzťahujú, existuje pravdepodobnosť zámeny na strane verejnosti; za pravdepodobnosť zámeny sa považuje aj pravdepodobnosť asociácie so staršou ochrannou známkou.

Ustanovenie § 7 písm. a) zákona o ochranných známkach je vnútroštátnou právnou normou, ktorá transponuje právo EÚ [čl. 4 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk].

Kľúčovým pre zamietnutie námietok žalobcu proti zápisu označenia „GORAL HOREC“ č. spisu POZ 1573-2011 do registra ochranných známk bol záver žalovaného, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať splnenie podmienok v zmysle ustanovenia § 7 písm. a) zákona o ochranných známkach.

Pri výklade pojmu pravdepodobnosti zámeny ochrannej známky je potrebné vychádzať z toho, že ochrannou známkou podľa § 2 zákona o ochranných známkach je akékoľvek označenie, ktoré možno graficky znázorniť a ktoré tvoria najmä slová vrátane osobných mien, písmená, číslice, kresby, tvar tovaru alebo jeho obal, prípadne ich vzájomné kombinácie, ak takéto označenie je spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jednej osoby od tovarov alebo služieb inej osoby.

Podľa § 7 písm. a) zákona o ochranných známkach je prekážkou brániacou zápisu prihlasovaného označenia do registra ochranných známk existencia pravdepodobnosti zámeny na strane verejnosti, ktorá je daná iba pri kumulatívnom splnení dvoch zákonom stanovených podmienok. Týmto sú jednak zhodnosť či podobnosť prihlasovaného označenia so staršou ochrannou známkou a jednak zhodnosť alebo podobnosť výrobkov či služieb, na ktoré sa prihlasované označenie a namietaná staršia ochranná známka vzťahujú.

Podľa názoru senátu najvyššieho súdu prvostupňový súd, ako aj žalovaný otázke existencie pravdepodobnosti zámeny zo strany verejnosti venovali náležitú pozornosť.

Pravdepodobnosť zámeny zo strany verejnosti sa má posudzovať celkovo so zohľadnením všetkých rozhodujúcich okolností prejednávanej veci. Toto celkové posúdenie podľa judikatúry Všeobecného súdu Európskej únie i Súdneho dvora Európskej únie predpokladá určitú vzájomnú závislosť medzi zohľadňovanými okolnosťami a najmä medzi podobnosťou ochranných známk a podobnosťou označených výrobkov alebo služieb. Nižší stupeň podobnosti medzi označenými výrobkami alebo službami môže tak kompenzovať vyšší stupeň podobnosti ochranných známk a naopak [rozsudok Súdneho dvora z 13. septembra 2007, II Ponte Finanziaria/ÚHVT, C-234/06 P, Zb. s. I-7333, bod 48; rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. októbra 2002, Matratzen Concord/ÚHVT - Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, Zb. s. II-4335, bod 25; analogicky tiež rozsudok Canon].

Aj podľa odvolacieho súdu nie je pravdepodobnosť zámeny prihláseného označenia so staršími ochrannými známkami. Napriek slovnému prvku „HOREC“ obsiahnutému v porovnávaných označeniach za relevantné skutočnosti pre posúdenie pravdepodobnosti zámeny v predmetnej veci, je potrebné považovať jednak opisný charakter slovného prvku „HOREC“ v prihlásenom označení a prítomnosť tak z vizuálneho ako aj fonetického hľadiska dominantného rozlišujúceho slovného prvku „GORAL“ ako aj ďalších výrazných odlišností spočívajúcich v celkovej grafickej štylizácii prihláseného označenia, ktoré sú aj podľa odvolacieho súdu dostatočné na to, aby priemerný spotrebiteľ posudzované označenia dokázal odlišiť, a to aj v prípade ich použitia na rovnakých alebo podobných tovaroch a službách.

Nebolo možné konštatovať ani pravdepodobnosť asociácie medzi porovnávanými označeniami práve pre nízku rozlišovaciu spôsobilosť starších ochranných známk a vzhľadom na ďalšie dištinkatívne prvky tvoriace prihlásené označenie, ktoré sú spôsobilé narušiť predstavu o vzájomnej spojitosti posudzovaných označení napriek rovnakému slovnému prvku „HOREC“. Preto neobstojí ani námietka žalobcu, že v prospech existencie pravdepodobnosti asociácie prihláseného označenia a starších ochranných známk svedčí skutočnosť, že žalobca je majiteľom viacerých ochranných známk, ktoré obsahujú slovný prvok „HOREC“ a tvoria známkový rad. Žalobca okrem prvej a druhej staršej ochrannej známky neuviedol žiadne ďalšie ochranné známky obsahujúce slovný prvok „HOREC“, ktorých je majiteľom. Keďže prvá a druhá staršia ochranná známka sú úplne zhodné, spotrebitelia ich nevnímajú ako viaceré označenia namietateľa zakladajúce sa na rovnakom slovnom prvku, ale vždy len ako označenie tovarov a služieb namietateľa.

K námietke žalobcu, že nebolo správne porovnať prihlásené označenie s prvou a druhou ochrannou známkou žalobcu spoločne, senát najvyššieho súdu uvádza, že aj prvá aj druhá staršia ochranná známka sú slovnými ochrannými známkami, ktoré sú tvorené slovom „HOREC“. Toto slovo je potom jediným relevantným prvkom z hľadiska ich porovnania s prihláseným označením z vizuálneho, fonetického a sémantického hľadiska, a preto by nebolo ani dôvodné ani hospodárne, aby boli porovnávané osobitne. Charakter a stupeň rozlišovacej spôsobilosti jednotlivých prvkov označení alebo ochranných známok, bol predmetom hodnotenia v rámci posúdenia celkovej pravdepodobnosti zámény.

Pokiaľ žalobca poukazoval na rozhodnutie Okresného súdu Košice I č. k. 28Cb/13/2006-120 z 18. apríla 2007 - v ktorom okresný súd uviedol, že slovný prvok „HOREC“ môže na svojich výrobkoch používať jedine žalobca a žiadny iný výrobca podobného druhu výrobkov nemá označovať svoje výrobky textom „HOREC“ na etikete - odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že predmetom námietkového konania bolo posúdenie naplnenia hmotnoprávných dôvodov podľa § 7 písm. a) zákona o ochranných známkach. Treba totiž rozlišovať medzi posudzovaním zameniteľnosti v administratívnom konaní pred Úradom priemyselného vlastníctva SR a posudzovaním zameniteľnosti v sporovom súdnom konaní v rámci ochrany pred nekalou súťažou, v ktorom je daný dôraz na spojenie so službami a tovarmi v reálnej praxi (k tomu pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžhv/3/2008 z 5. marca 2009). Námietky žalobcu týkajúce sa jeho úspešnosti v horeuvedenom sporovom konaní pred Okresným súdom Košice sú pre právne posúdenie predmetnej veci právne irelevantné.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu nemožno žalovanému vytýkať, že ustanovenie § 7 písm. a) zákona o ochranných známkach vyložil eurokonformne; najmä nie v situácii, ak ide o právnu normu predstavujúcu transpozíciu sekundárneho práva EÚ, ktoré navyše už bolo predmetom výkladu Súdneho dvora EÚ v zmysle čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ. Prvostupňový súd z administratívneho spisu zistil (a oboznámil) úvahu žalovaného pri právnom posúdení veci - a to vrátane zohľadnenia judikatúry Súdneho dvora EÚ - (str. 16 druhý odsek prvostupňového rozsudku) a následne konštatoval, že tejto úvahe, ktorou žalovaný vyhodnotil rozlišovaciu spôsobilosť ochranných známok ako nízku, nič nemožno vytknúť, resp. nemožno vytknúť žiadne vybočenie z ust. § 7 písm. a) zákona o ochranných známkach a ani z medzí logického uvažovania (str. 21 prvostupňového rozsudku).

Pokiaľ žalobca namietal nedostatočné odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu, odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska práva na súdnu a inú právnu ochranu, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, právo na spravodlivý proces je potrebné vykladať a uplatňovať s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý v rámci svojej judikatúry vyslovil, že „ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument“ (napr. rozsudok Ruiz Torija c. Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, 29, atď.). Aj z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania.

Vzhľadom na skutočnosť, že v posudzovanej veci išlo o rozhodnutia správnych orgánov vydaných na základe správnej úvahy (správne uváženie), prvostupňový súd bol oprávnený ich preskúmať v zmysle § 245 ods. 2 O. s. p. iba v rozsahu, či takéto rozhodnutia nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, neposudzujúc účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia s tým, že pokiaľ je zákonom založené voľné uváženie správneho orgánu o veciach rozhodovania o ochranných známkach, toto uváženie nemôže súd nahradiť svojím vlastným rozhodnutím, ani skúmať účelnosť a vhodnosť vydaného rozhodnutia.

Pokiaľ žalobca namietal, že v posudzovanej veci pri rozhodovaní o jeho námietkach nebolo zohľadnené rozhodnutie č. POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008 zo dňa 23. septembra 2008, ktorým bol zamietnutý návrh na výmaz ochrannej známky žalobcu č. 201579 „HOREC“, podaný z dôvodu zápisu tejto ochrannej známky v rozpore s podmienkami stanovenými zákonom konkrétne v rozpore s § 2 ods.

I písm. d) zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach, odvolací súd považoval túto námietku za nedôvodnú. Dôvodom tohto rozhodnutia bolo totiž zistenie, že žalobca ako majiteľ tejto ochrannej známky zapísanej do registra v rozpore s týmto citovaným ustanovením, prekonal tento nedostatok preukázaním naplnenia podmienok stanovených v § 16 ods. 2 zákona č. 55/1997 Z. z., teda preukázal jej používanie na území Slovenskej republiky v čase pred začatím konania o výmaze, vďaka ktorému táto ochranná známka nadobudla rozlišovaciu spôsobilosť pre tovary svojho majiteľa, pre ktoré bola zapísaná do registra. Odvolací súd prisvedčil argumentácii žalovaného, že napriek tomu, že žalobcovej staršej ochrannej známke pozostávajúcej len z jedného slovného prvku „HOREC“ bola v dôsledku jej používania priznaná rozlišovacia spôsobilosť, nič to nemení na skutočnosti, že v danom prípade ide o ochrannú známku len s veľmi nízkou rozlišovacou spôsobilosťou, pričom žalobca nepreukázal, že táto ochranná známka intenzívnym a dlhodobým používaním nadobudla zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť. Záver o zníženej rozlišovacej spôsobilosti staršej ochrannej známky žalobcu preto nie je v rozpore s rozhodnutím POZ 3408-2001/OZ 201579-I/90-2008 zo dňa 23. septembra 2008.

V posudzovanej veci žalovaný k svojmu záveru dospel na základe zhodnotenia všetkých relevantných kritérií, pričom pri aplikácii právnych noriem nepostupoval svojvoľne a svoje závery riadne odôvodnil.

Za tohto stavu vo veci senát Najvyššieho súdu SR nemal čo vytknúť Krajskému súdu v Banskej Bystrici, ktorý nenašiel vady v právnom posúdení v rozhodnutí žalovaného, so závermi ktorého sa stotožnil.

Námietku žalobcu, že postupom prvostupňového súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnenú. Odvolací dôvod podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. sa vzťahuje na taký postup súdu, ktorým bolo účastníkovi konania znemožnené realizovať procesné práva, priznané Občianskym súdnym poriadkom. Právny zástupca žalobcu však v rámci odvolania neuviedol žiaden spôsob porušenia procesných práv žalobcu v konaní pred súdom, ktorým by mu súd znemožnil uplatnenie zákonom priznaných procesných práv.

Pokiaľ žalobca namietal, že prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia pri porovnávaní označení na str. 9 neuviedol a v žiadnej časti rozhodnutia nezobrazil žalobcovu kombinovanú ochrannú známku, pričom žalobca neupresnil, o akú jeho ochrannú známku ide, táto námietka je nedôvodná. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia (str. 9) zobrazil prihlásené označenie (kombinované) ďalšieho účastníka súdneho konania (prihlasovateľ v konaní pred žalovaným) a tie staršie ochranné známky žalobcu, ktoré boli žalobcom v námietkovom konaní pred žalovaným v podaní nazvanom „Námietky proti zápisu označenia „GORAL HOREC“ do registra ochranných známk“ (položka č. 8 administratívneho spisu žalovaného) označené ako skoršie práva. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že námietky proti zápisu prihláseného označenia do registra boli žalobcom uplatnené len na základe dvoch jeho starších slovných ochranných známk, pričom ide o slovnú ochrannú známku č. 201579 „HOREC“ a slovnú ochrannú známku Spoločenstva č. 008114423, „HOREC“. A obidve tieto ochranné známky žalobcu sú súčasťou prehľadného znázornenia porovnávaných označení nachádzajúceho sa na str. 9 rozsudku prvostupňového súdu.

Pokiaľ žalobca namietal dátum vydania napadnutého rozhodnutia, senát odvolacieho súdu poukazuje na skutočnosť, že Krajský súd v Banskej Bystrici vydal dňa 28. júna 2016 opravné uznesenie č. k. 24S/54/2015-81, ktorým dátum vyhlásenia rozsudku opravil na 30. október 2015.

Odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, napadnutý rozsudok krajského súdu v spojení s opravným uznesením podľa § 250ja ods. 3 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 O. s. p. a s § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O. s.

p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O. s. p a s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému, ako aj do konania pribratému účastníkovi, právo na náhradu trov konania zo zákona neprináleží.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O. s. p. postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 492 ods. 2 ustanovil, že odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.